

בעתית

# שיטת הקדמונים ספר התרידר

לרבינו משה ב"ר יקוטיאל איש רומי  
למשפחה האדומים

יוצא לאור בפעם הראשונה עפ"י כתבי יד  
עם הערות ומראה מקומות  
מאת  
**משה יהודה הכהן בלוי**

ועתה הובא לדפוס - מהדורות צילום - ע"י משפחת המו"ל  
ומכון [www.HebrewBooks.org](http://www.HebrewBooks.org)

הקב"ה ו מביאים הדס וכל מינוי בשמות לעשות החג הסוכות ולשםו בחג הסוכות לפניו השם יתברך כענין שנאמר צאו ההר הביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי חмерים ועלי עץ עבות לעשות סוכות, כדכתיב ושהחטם לפני ה' אלהיכם. ואزو"ל<sup>7)</sup> כי ארבעה דברים מקרעין גור דין של אדם, ואלו הן צעהך צדקה שניוי מעשה ושינוי השם וו"א אף שניוי מקום. וכולם אנו מקיימים אותם כדי לקרווע גור הדין לךעה עליינו. צעהך היינו תפלה, שאנו מרכיבים תפלה ותחנונם באלו הימים, ובאים הכהפורים יותר מכולם. צדקה, מפני זה נהגו העם להתרدب צדקה ביום הכהפורים. שניוי מעשה, הוא שיתיקן האדם מעשייו ופעלוו بما שלא תיקן עד עכשוו. ואפילו כי היו מעשייו כולם מהתקנים על דרך [התורה] והמצווהAuf"ב בדרכי הפרישות יקנה מידה שלא קנה עד עכשוו. וכן אומרים על הרמב"ם זיל שהיה מוסף בכל יום הכהפורים מידה אחת שלא נаг בה מקודם לנו. מה היה מתחילה להתנגד בה. כגון שלא לשחותין ושלאל לאכול בשם בימי החול או לפרוש מן קצת הפירות או לפרוש מן אשתו רק בשבתו ומים טובים, כדי שהיה לבו פניו לתורה. או שלא ילך ארבע אמות בלבד תורה או בלבד תפlein. או שלא ילך ד"א בגilio הראש, וכיוצא בהם מדרכי הפרישות שהם דרכיהם רביים וטובים ליראת שמיים. ואין אדם משיג כולם יחד, אלא האדם הרגיל עצמו באחד מהם, ולאחר כך מרגיל עצמו באחרת, עדISM משיג להרבת. וזהו שניוי מעשה. ושינוי השם הוא שמחליפיןשמו. ואפשר כי בזה חתבוטל הגזירה. אבל שיחליף אדם שם שלו בכל יום הכהפורים אי אפשר מפני תיקון העולם בענין הכתובות והחתימות והשטרות שוחותמין השמות וכותבין „פלוני בר פלוני“. ולא ימצא כך בשינוי השם. וauf"ב מתקנים הדבר שהאדם יש לו לחפש אחר דרכיו, ויראה כמה רעים [הס], ויתקן עצמו מאותם הדרכים. ותחת אשר היה לו מקודם שם רע יהיה לו עתה שם טוב. וכן יתקן בנפשו לknות שם טוב, ונמצא [יש] לו שניוי השם. ואפשר [לפירוש] בשינוי השם ממש חתבוטל הגזירה שנגורה על שם ידוע. וזה אין שם כך. ואין נהוגין בזה אלא למי שחלה חוליה גדולה והוא מסוכן שמחליפיןשמו, אולי חתבוטל הגזירה. ואם תאמר כי בקניתה שם טוב חתבוטל היינו שניוי מעשה? יש לתרץ כי דרכים שאינם בפועל כי אם בדבר או בהנאה שאדם קונה בהם שם רע ושם טוב. ולאלה קרואו שניוי השם, אף כי אין שם שניוי מעשה. אבל הדברים התלויים בפועל יקראו שניוי המעשה: ויש אומרים אף שניוי מקום. פירוש שתתקנים הגזירה שאדם גולה ממוקומו ומתפרק לו בגלוות ונקרע גור דין הקשה מעליו. ועוד שאם חס ושלום נתחייבו גלות שתתקנים הגזירה בגלוות זה, ולא [יהא] נגלה למקומות אחר. כי יש מן העביבות שעושן חותם גלוות, כדרגן שמא תתחייבו חותם גלוות. ואמרו [חו"ל]<sup>8)</sup> גלות בא לעולם על עבודה זרה ועל שפיכות דמים ועל גiley עריות.

6) פסיקתא דבר כהנא פיסקא כת. 7) ר"ה טז. 8) אבות פ"ה מ"ט.